

Bilaga 8 till kommunfullmäktiges protokoll 2007-11-26 § 11

Svar på interpellation 2007:54 av Ann-Margarethe Livh (v) om ojämställda villkor för ideella organisationer

Ann-Margarethe Livh har i en interpellation ställt följande frågor till mig:

1. *Hur ser kvinnoorganisationernas ekonomiska villkor ut i staden jämfört med idrotts- och kulturella organisationer?*
2. *Vilken strategi har du för att ta vara på kvinnoorganisationernas kunskap i stadens arbete?*
3. *Är du beredd att öka stödet till kvinnoorganisationer som arbetar för ökad jämställdhet med och för kvinnor i ytterstaden och i invandrartäta områden?*
4. *Kan du garantera att staden tar det fulla ansvaret för att hjälpa och skydda flickor kvinnor som utsätts för mäns våld så att kvinnoorganisationerna får utrymme för att engagera sig i politiskt jämställdhetsarbete?*

Som svar vill jag anföra följande:

Socialtjänstnämndens organisations- och föreningsutskott beräknas under 2007 dela ut ca 42,8 mnkr. Av dessa bidrag utgörs ca 6,2 mnkr av bidrag till kvinnoorganisationer. Idrottsnämndens föreningsstöd beräknas i år uppgå till ca 57,2 mnkr; kulturnämndens verksamhetsstöd till ca 127,5 mnkr.

Kvinnorganisationernas arbete är mycket angeläget. Våld inom familjen och hedersrelaterat våld är oacceptabla företeelser i vårt samhälle som måste bekämpas med kraft. Det är otillständigt att kvinnor inte kan uppleva trygghet utan får sin kroppsliga integritet kränkt i det egna hemmet. Kvinnofredsbrott tenderar även att i hög utsträckning drabba barnen. Det engagemang som ligger bakom kvinnoorganisationernas verksamhet förtjänar all respekt och uppmuntran.

Jag är givetvis inte främmande för att stärka kvinnoorganisationernas verksamhet. Jag är dock inte övertygad om att det i första hand är en ekonomisk fråga, även om ekonomiska villkor givetvis har betydelse. Snarare kan det handla om ett bättre erfarenhetsutbyte mellan kvinnoorganisationerna och de sociala myndigheterna, praktiskt stöd från staden i form av att upplåta lokaler, tätare kontakt med de rättsvårdande myndigheterna, trygghetsskapande åtgärder i stadsmiljön etc.

Våldet mot kvinnor är en djupgående och komplex problematik som saknar enkla, snabba lösningar. Insatser för att stävja våldet måste fokusera på en mängd olika områden. I första hand måste givetvis utsatta kvinnor ges tillflyktsorter och skydd och gärningsmännen ställas till svars. Det är emellertid endast reaktiva åtgärder.

För att på längre sikt komma till rätta med dessa problem krävs ett omfattande förebyggande arbete.

Det handlar om insatser på bred front för att ändra synsätt och beteende. Det kan exempelvis utgöras av att i skolan uppmärksamma pojkars syn på flickor och kvinnor och stärka kunskaper om könsrelaterat våld, om att stärka kunskapen om kvinnors rättigheter hos människor som av olika skäl kan förmodas ha bristande kunskaper om detta, om att samverka med polisen vid besöksförbud, om att göra offentliga miljöer tryggare att vistas i.

Staden tar sitt ansvar i kvinnofridsarbetet bland annat genom att socialtjänstnämnden har givits i uppdrag att samordna och erbjuda utbildning i frågor om kvinnofrid. Kvinnofridsarbetet är prioriterat, för närvarande med fokus specifikt på hedersrelaterade kränkningar av kvinnofriden. I samband med kommunfullmäktiges antagande av kvinnofridsprogrammet gavs socialtjänstnämnden i uppdrag att genomföra en kartläggning av det hedersrelaterade våldets omfattning och karaktär liksom av hedersrelaterade inskränkningar i kvinnors och barns rörelsefrihet. Denna kartläggning kommer att ge underlag för planering och beslut om fortsatta insatser. Socialtjänsten ska genom evidensbaserade insatser möta de kvinnor och barn som utsatts för våld eller hot om våld.

Avslutningsvis vill jag framföra att jag inte delar interpellantens syn att kvinnoorganisationerna bör ges stöd från staden för att på så vis få möjlighet att bedriva politiskt arbete. Jag tror att det är värdefullare att de använder sin unika erfarenhet och kompetens till att stötta utsatta kvinnor. Det stöd som staden tillhandahåller bör fokusera på att stärka kvinnoorganisationerna i det arbetet och på förebyggande insatser. Frågan är uppmärksammat politiskt, vilket bekräftas såväl av stadens jämställdhetsarbete som av denna interpellation.

Stockholm den 14 november 2007

Kristina Axén Olin
Finansborgarråd